

פורים

קריאת המגילה לילדים הצעירים

לילדים הצעירים נקרא את הנוסח המקוצר והמשעשע בחרוזים. גם אותו נקרא בהמשכים.
אפשר לשלב אביזרים ותחפושות. בכל פרק יתחפשו כמה ילדים לדמויות המככבות בפרק.
ניתן לחלק את האביזרים ולחפש את הילדים תוך כדי הסיפור.
אפשרות משעשעת נוספת – הצוות יתחפש לדמויות המגילה, ויפתיע את הילדים תוך כדי הקריאה.

רעיון נוסף: **ספר המגילה**

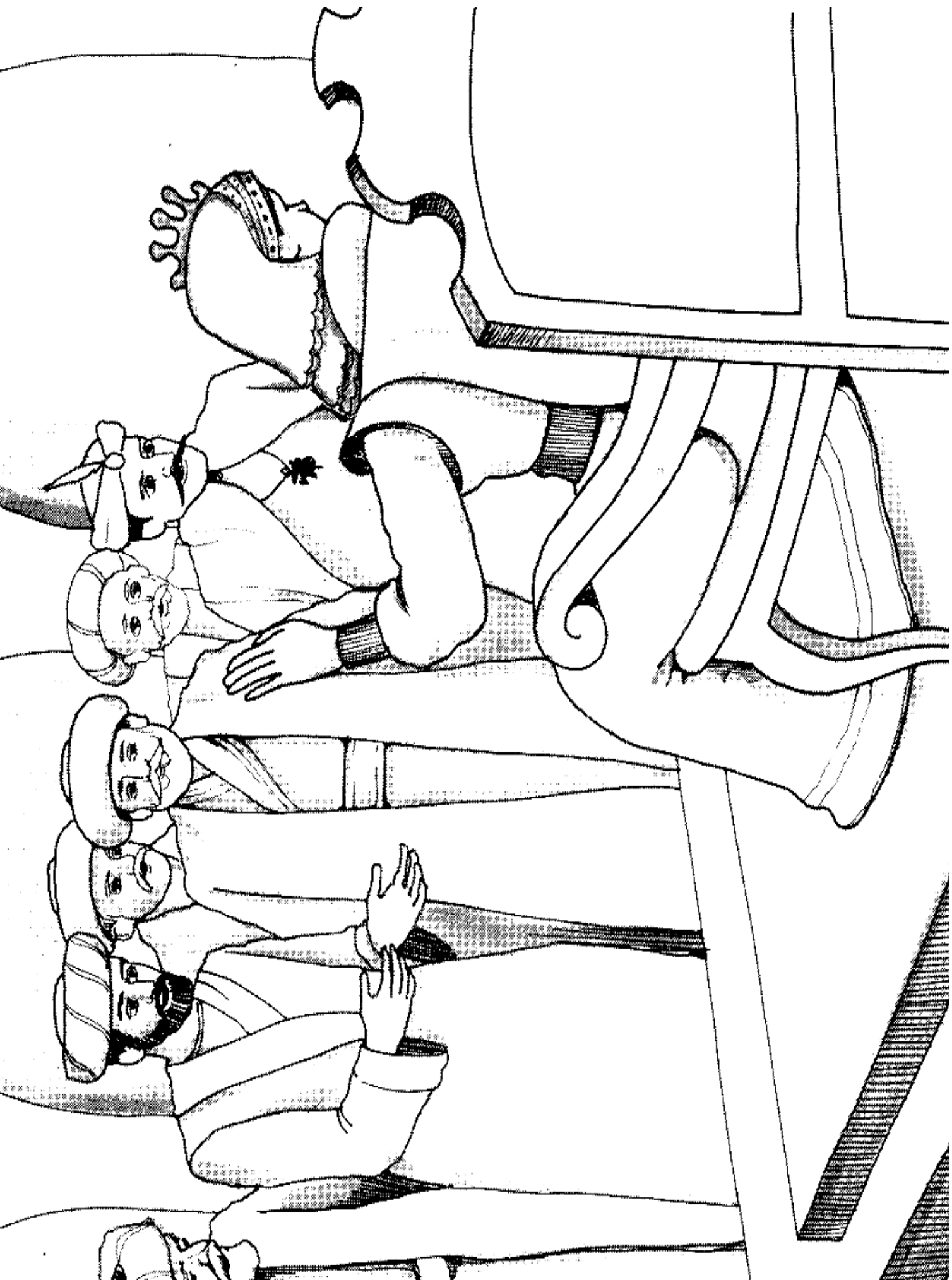
חומרים:

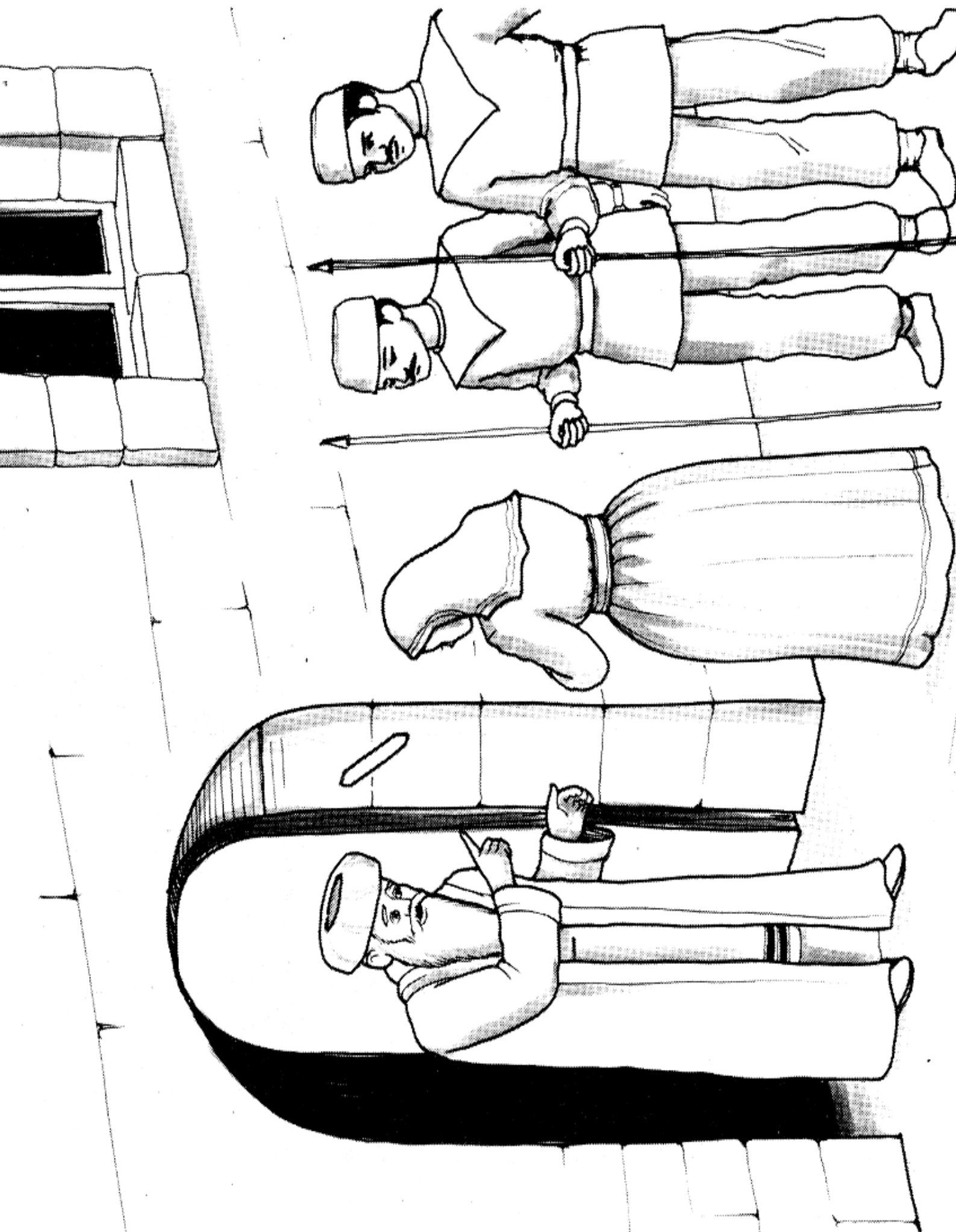
- דפי A3
- דבר
- צבעים
- תמונות המגילה וקטעי הטקסט התואמים (ראה נספח)
- 2 בריסטולים בגודל A3
- מסקנטייפ בד צבעוני עבה.

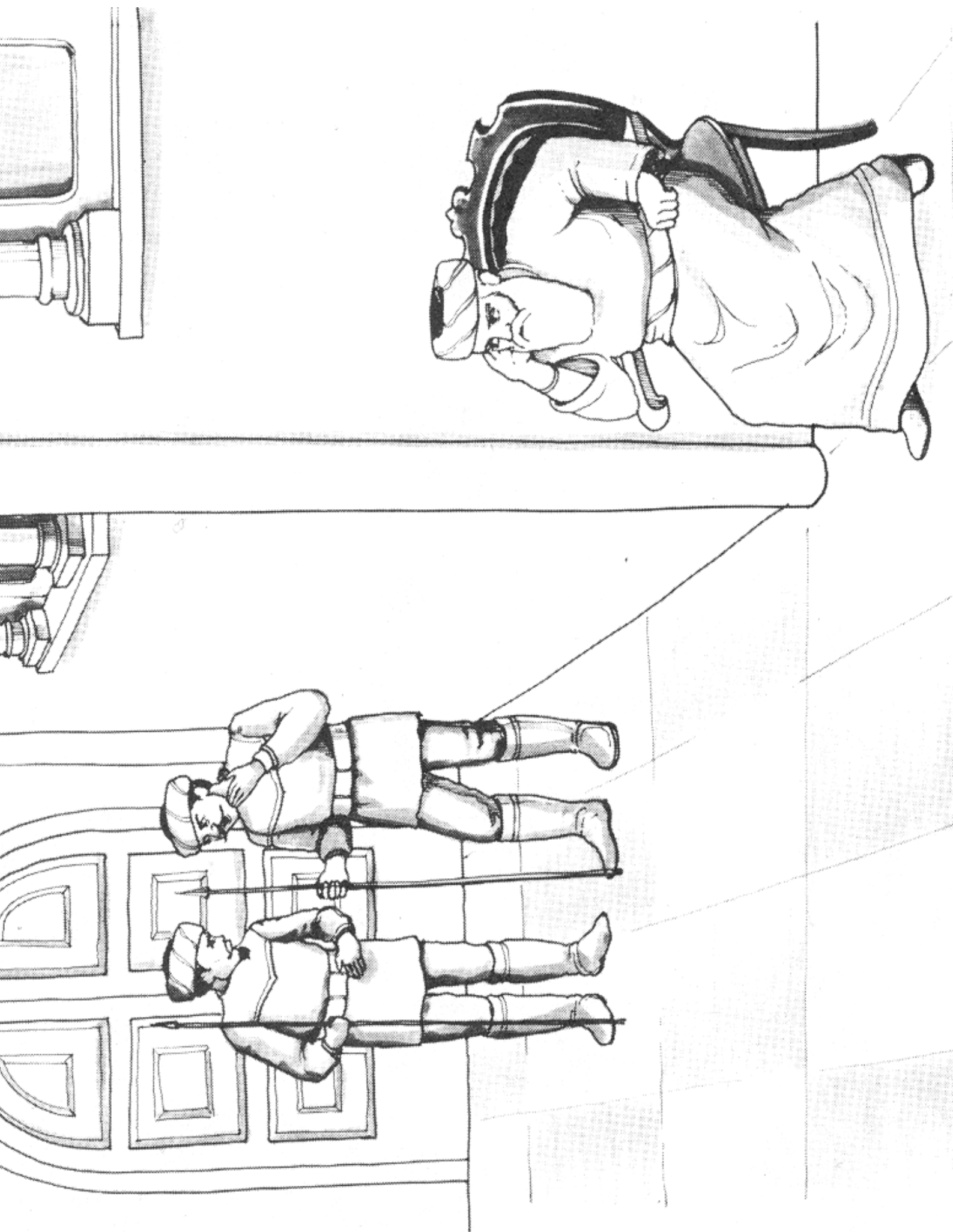
מהלך הפעילות:

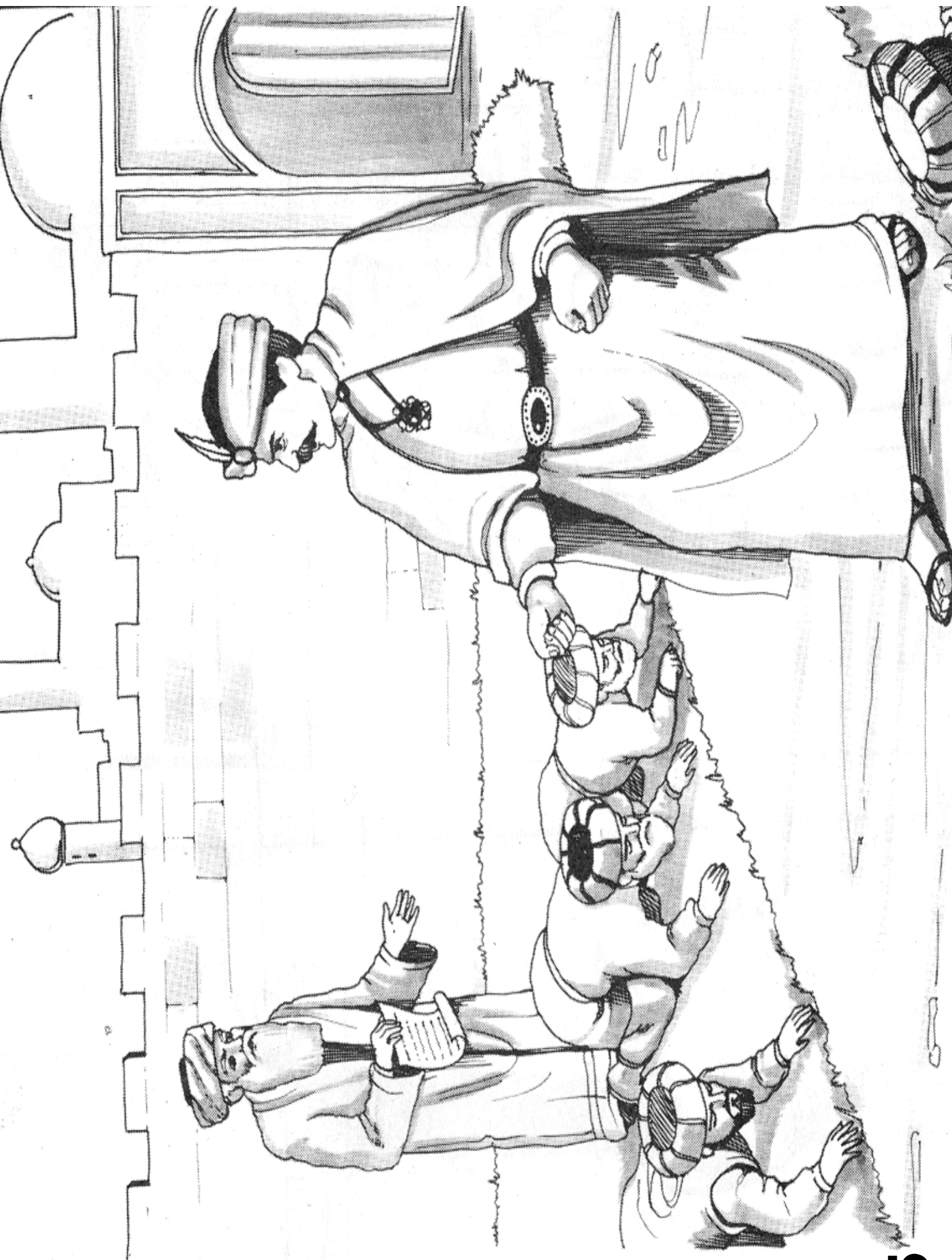
על כל עמוד נדביק תמונה מתוך סיפור המגילה וקטע הטקסט המתאים לה.
כל ילד בקבוצה יקבל לצבוע תמונה אחת שהיא דף אחד בספר.
נאגוד את כל הדפים הצבועים, לפי סדר המגילה לספר ונכרוך.
עם תום ההכנה, נפתח בקריאת המגילה מתוך ספר הקבוצה.

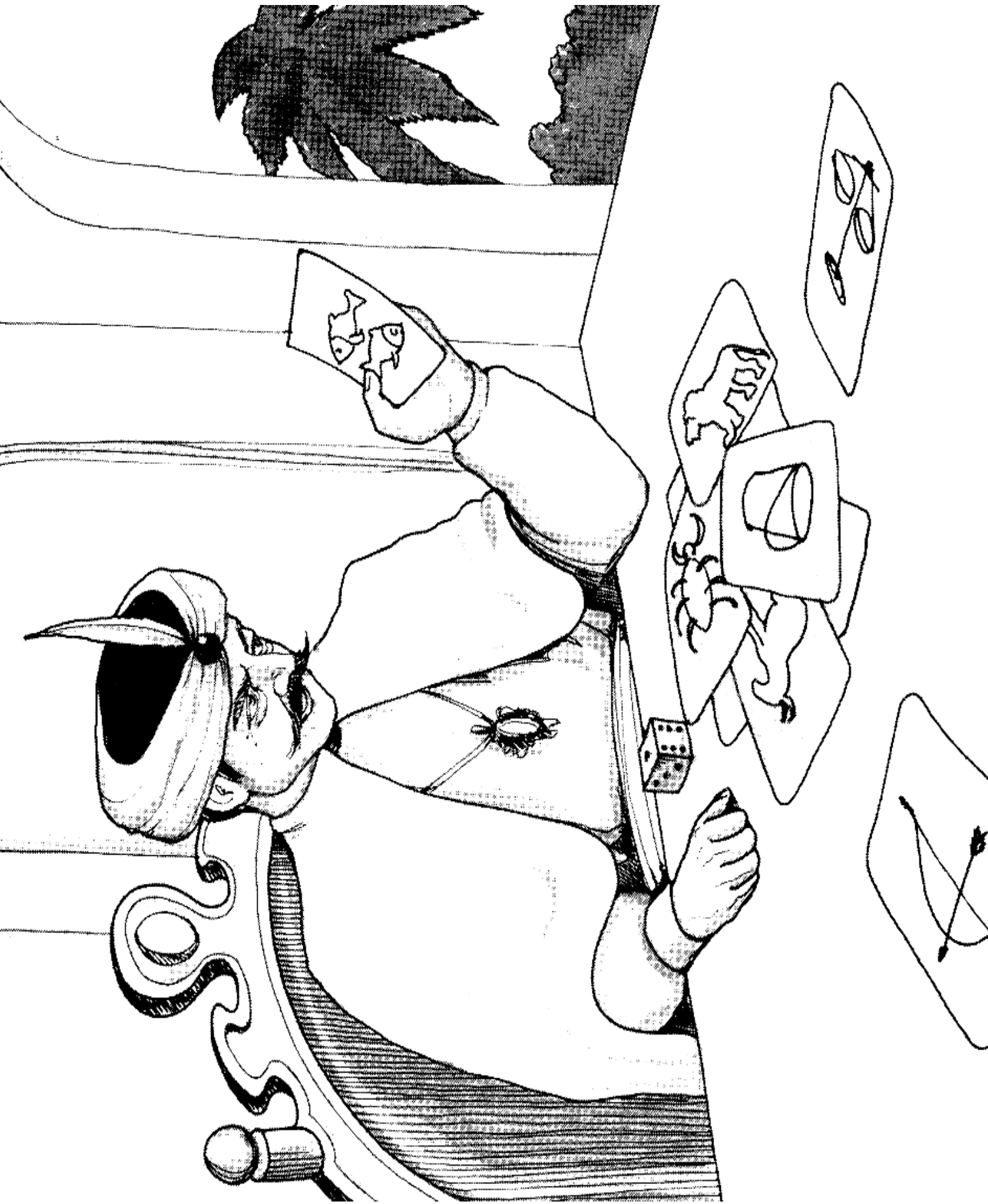

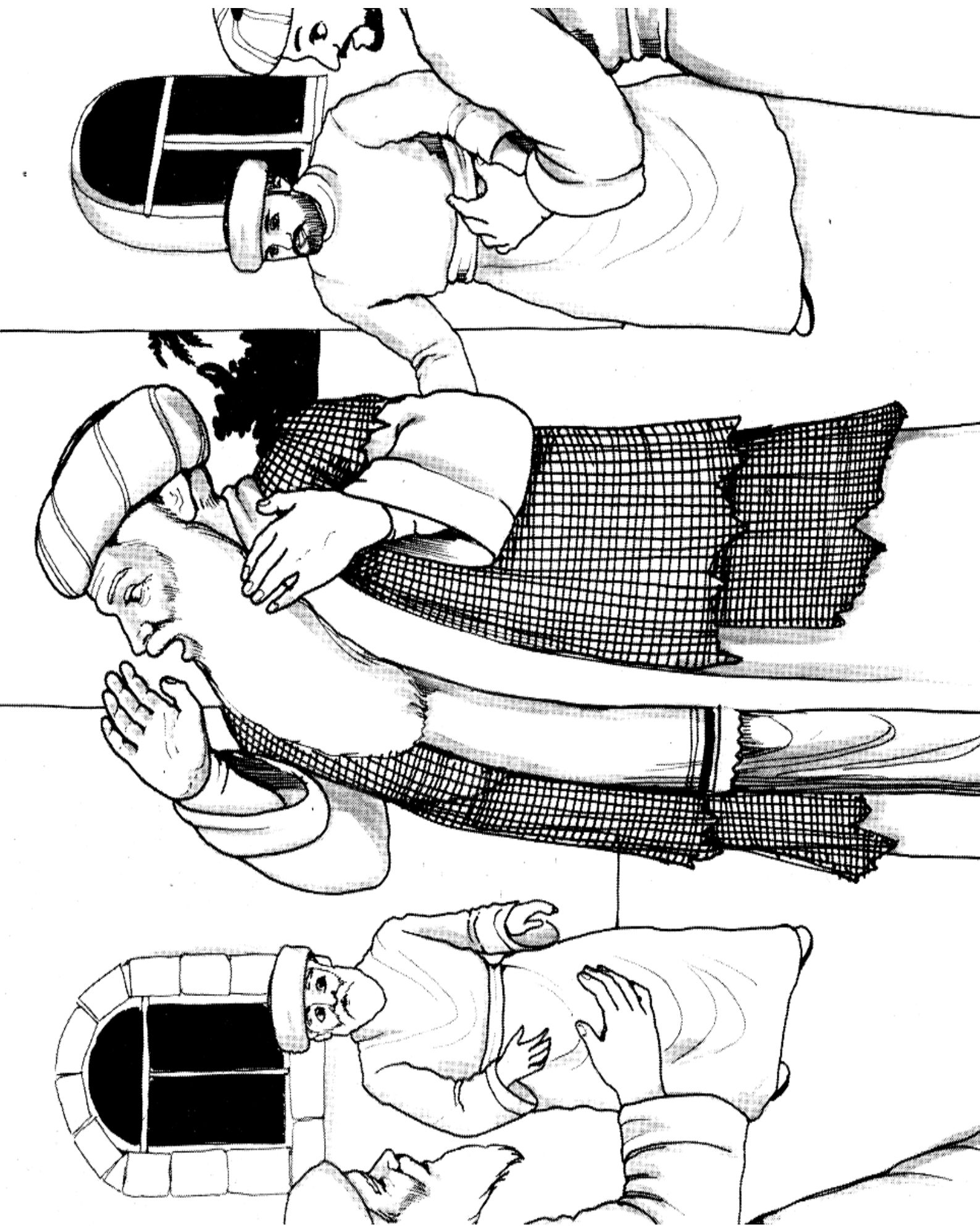

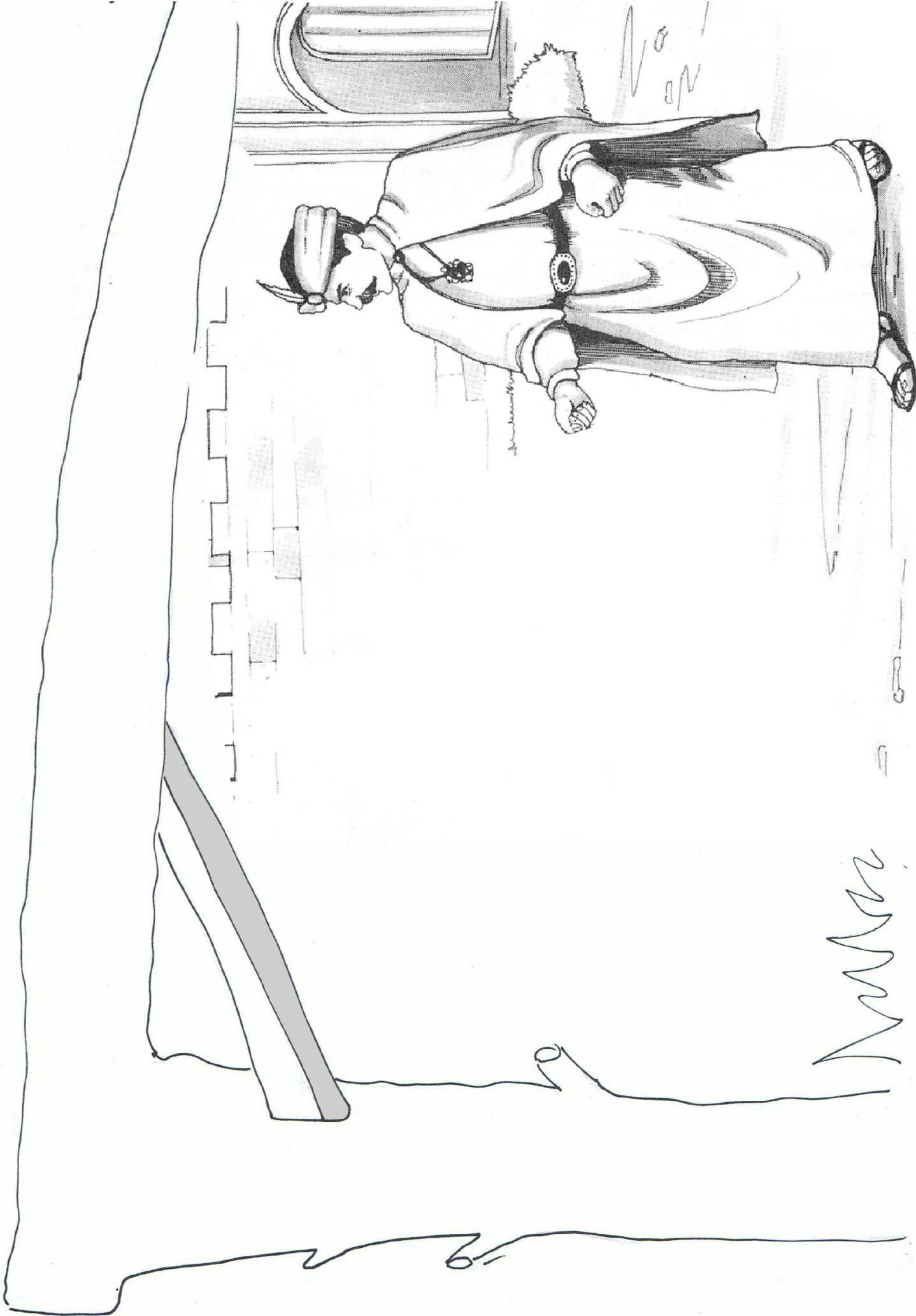

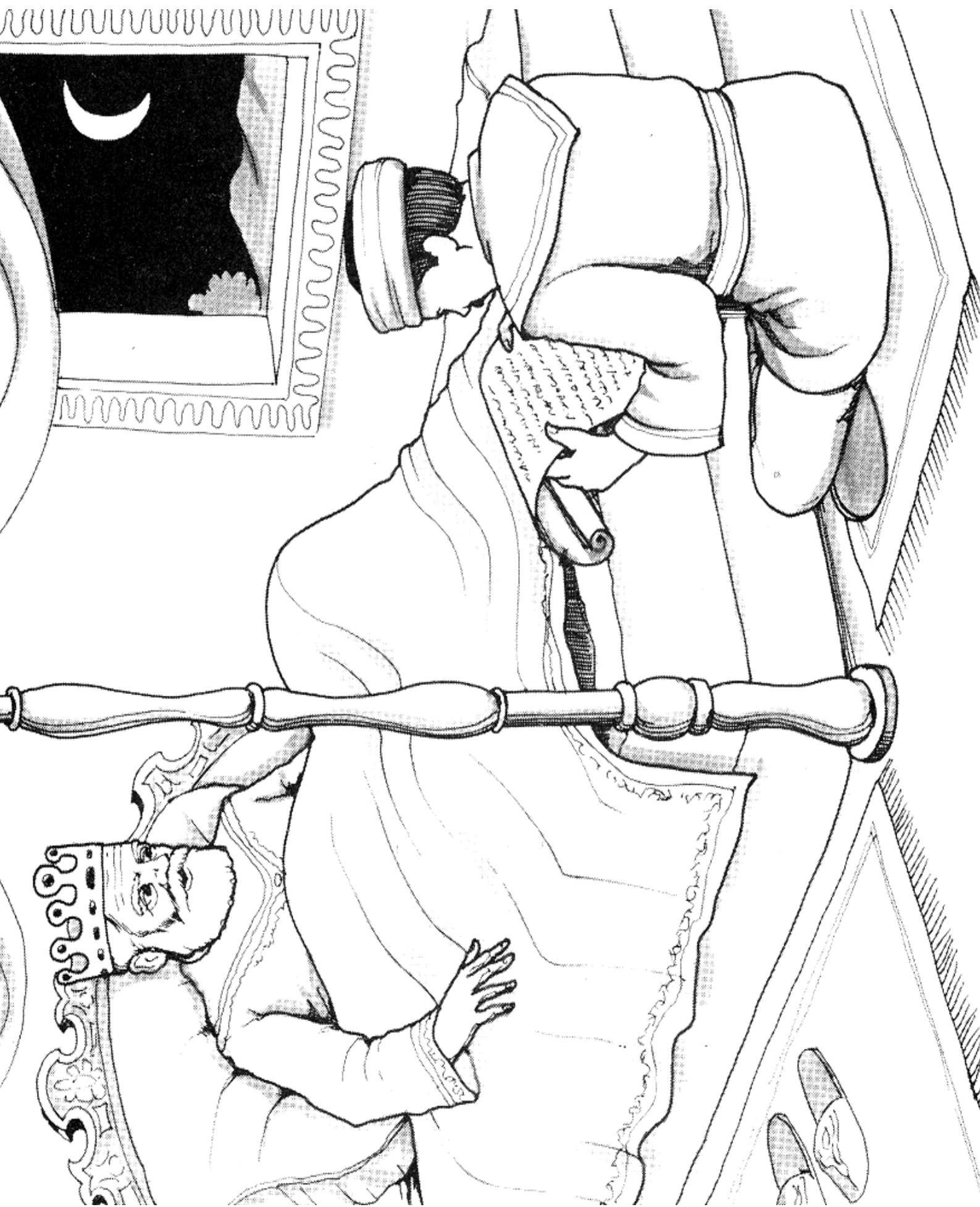

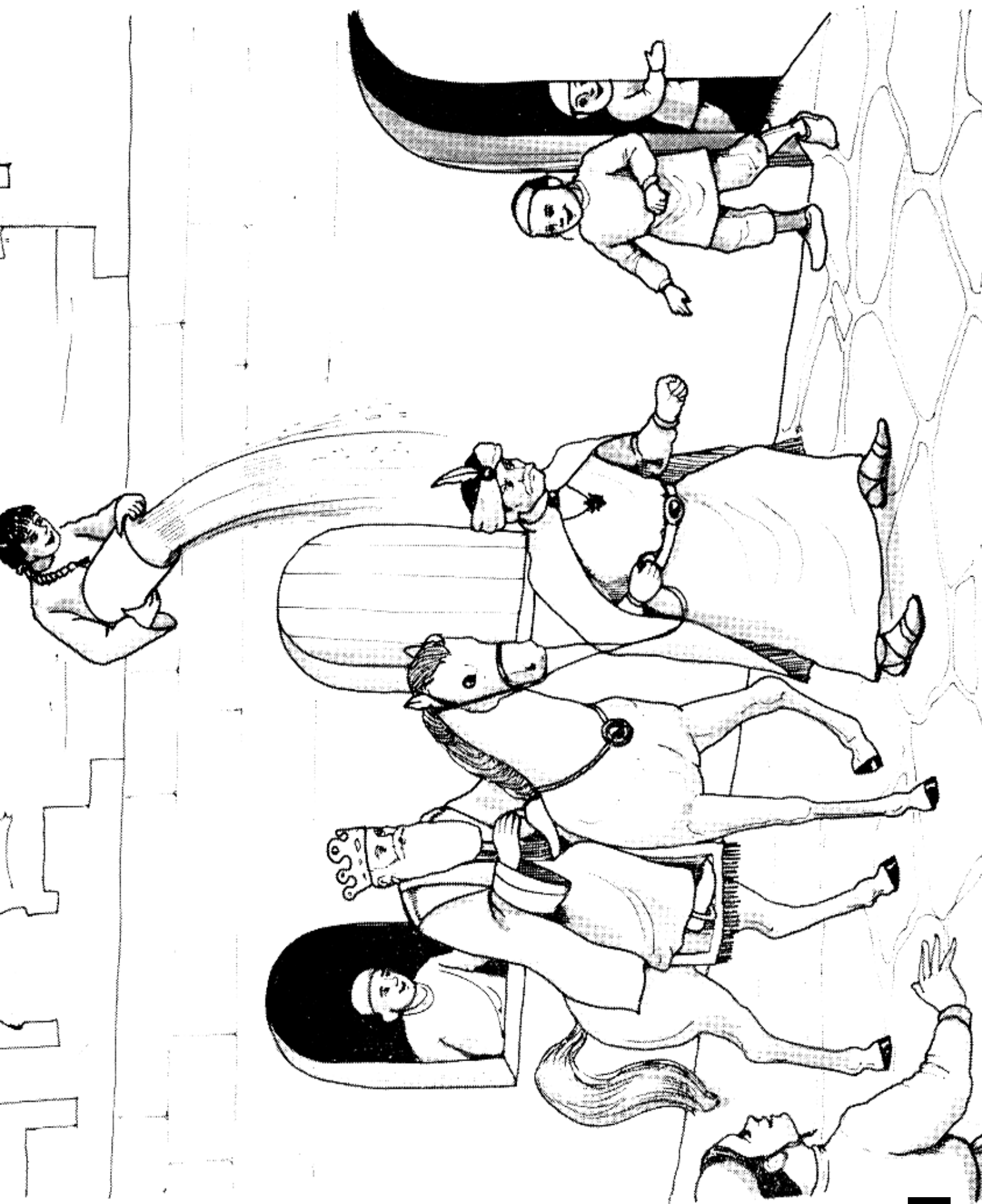

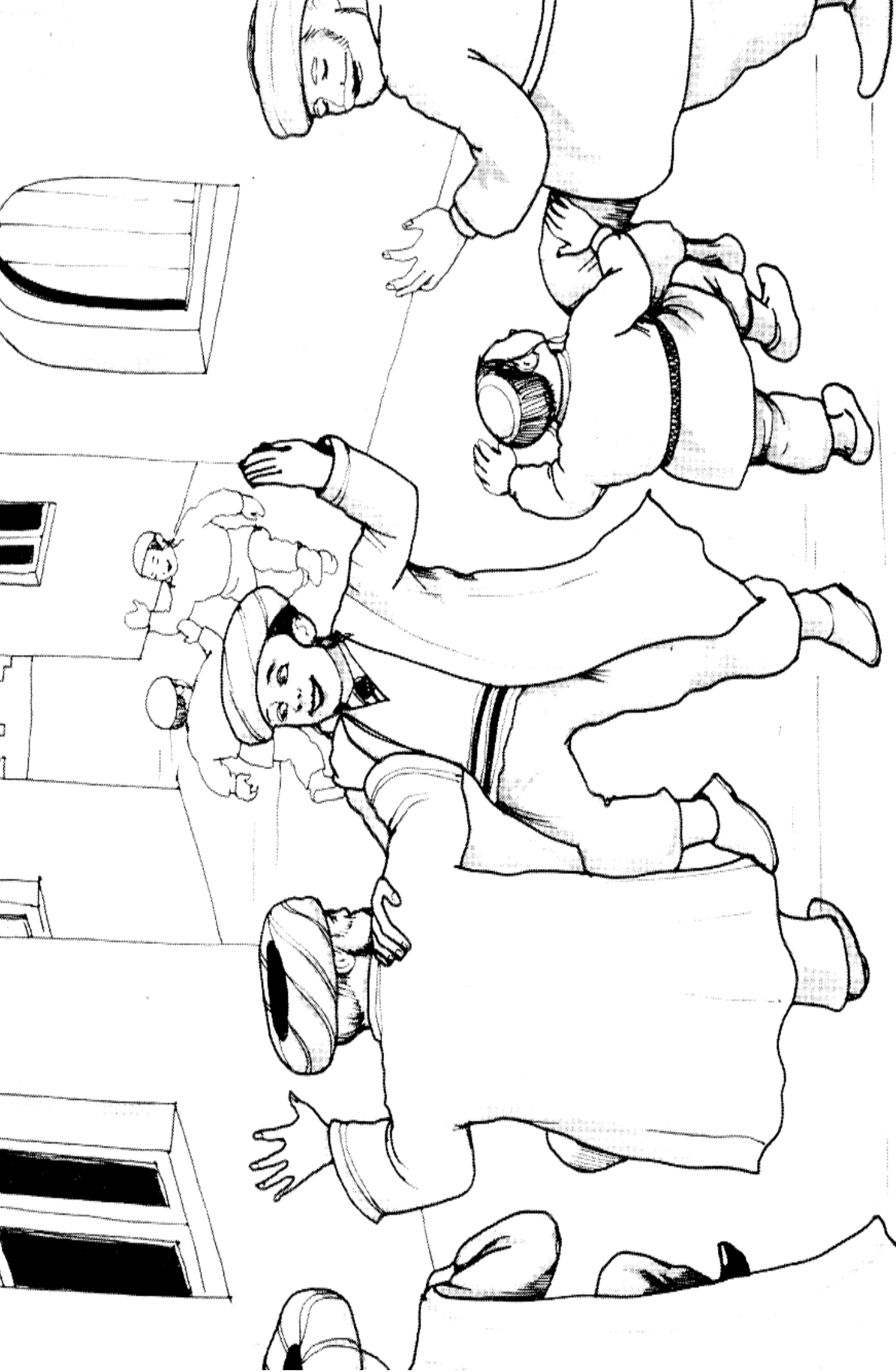

Handwritten signature or text.

לפני שנים רבות, בשושן הבירה
חי אחשוורוש המלך, עשיר היה
נורא.

היתה לו גם מלכה, קראו לה ושת
ולכלם השויץ תמיד: "אין כמו
אשתי!"

על 127 מדינות אחשוי מלך

והיה עשיר וגאותו כל כך.
התחביב שלו היו מסבות ומשתאות
את עושרו הרב אהב תמיד להראות.
יום אחד החליט לערך מסבת גן
ואליה הזמין את כל תושבי שושן.
גם ושת אשתו לא ישבה בצד
וערכה ברב פאר משתה נשים לבד.

וּפְתָאִם בְּאַמְצֵע כֹּל הַחֲגִיגָה וְהַשְּׂמֵחָה
הִגִּיעוּ שְׁלִיחֵי הַמֶּלֶךְ עִם הַוֹדְעָה דְחֹפָה :
”וְשִׁתִּי הַמִּלְכָּה, הַמֶּלֶךְ רוֹצֶה שְׁתָּבוֹאֵי
מֵהָר,
כִּי רוֹצֶה לְהִרְאוֹת שְׂאֵת הַיָּפָה בְּיוֹתֵר!”
וְהַמִּלְכָּה אָז הִחְלִיטָה : ”לֹא, מָה פְתָאִם,
אֵין לִי חֲשֶׁק לָבוֹא אֵלָיו, לָכוּ מִיָּד,
שְׁלוֹם!!!”
הַמֶּלֶךְ שָׁמַע זֹאת וּמִמֶּשׁ הִתְעַצֵּב, וְ
”כֹּזֵאת חֲצִפְנִית , מִמֶּשׁ לֹא יִתְּכֵן!
אֲנִי- הַמֶּלֶךְ קוֹרֵא, וְהִיא לֹא רוֹצֶה
לָבוֹא אֵלָי... ”

מִמֶּשׁ שְׁעֵרוֹרֵית הַשָּׁנָה בְּפָרֶס וּמְדֵי!!!
הִחְלִיטוּ הַחֲכָמִים בְּאַסְפֵּת חֵרוֹם
מִיַּחַדָּת,
יֵשׁ לְהַרְג אֶת הַמִּלְכָּה הַמוֹרְדָּת.
אֲחַשׁוּרוֹשׁ. נִשְׂאָר בּוֹדֵד, אֲמַלְל בְּלִי
אִשָּׁה,
וְאִז הִחְלִט- צְרִיכִים דְּחוּף אִשָּׁה חֲדָשָׁה!!!
שְׁלִיחֵי הַמֶּלֶךְ עָבְרוּ בְּעָרִים וּבְעִירוֹת
וּבְתוֹרִים אֲרָכִים עֲמָדוּ לָהֶן נְעָרוֹת,
כֹּל אַחַת חָשְׁבָה שֶׁהִיא הַכִּי יִפְיָפֶיהָ
וְבָה יִבְחַר הַמֶּלֶךְ לְאַשְׁתּוֹ הַשְּׂנֵיָה.

בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה בְּבֵית אֶחָד
גַּר מְרֻדְכֵי הַיְהוּדִי, צַדִּיק וּמֵיחָד,

אֶסְתֵּר בַּת דּוּדוּ בְּבֵיתוֹ גְּדֻלָּה
אֵין לָהּ הוֹרִים וְהוּא כְּמוֹ אָבִא בְּשִׁבְלָהּ.

וּפְתָאִים "בוֹם בוֹם!" עַל הַדָּלֶת דְּפִיקוֹת
שְׁלִיחֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ, אֵין זְמַן לְחִכּוֹת!

"מִי זֹאת הַיְפָה?" הֵם שָׁאַלוּ בְּתִדְהֻמָּה,
לְמֶלֶךְ הִיא נִרְאִית מִמָּשׁ מִתְאַיְמָה!!!

קָדִימָה תִּתְאַרְגְּנִי, אֶת בָּאָה אֶתְנוּ
עוֹד בְּסוֹף תִּהְיִי הַמְּלָכָה שְׁלָנוּ..."

וְאֶסְתֵּר, בְּלִי בְּרָרָה נִפְרָדָה מִמְּרֻדְכֵי הַדּוּד
שֶׁהִסְפִּיק עוֹד לְלַחֵשׁ לָהּ בְּאֵזֶן בְּסוּד,

"זְכֹרִי תָמִיד שְׁאֶת יְהוּדֵיהָ, זֶה חָשׁוּב מְאֹד

אֲךְ לֵאזֹזָה עִם אֶת שְׂיֻכָת - אֵל תְּעֹזִי
לְגַלוֹת!..."

וּבִינְתֵימִים בְּשׁוֹשׁוֹן שְׁיֻרוֹת אֲרֻכּוֹת אֲרֻכּוֹת
שֶׁל נְעָרוֹת גַּנְדְּרָנִיּוֹת שְׁרוּצוֹת לְהִיּוֹת

מְלָכוֹת,

הַמְּבַחֵר מִמָּשׁ עֵנֶק, וְהַמֶּלֶךְ עוֹד מְעַט
יִתְבַּלְבֵּל מִרַב מְבַחֵר כְּמֵעַט...

וְאִז תּוֹר אֶסְתֵּר לְהַשְׁלִיחַ לְאַרְמוֹן

"אֶת - שְׁלִי! אֹמֵר הַמֶּלֶךְ מִמִּבְּט רֵאשׁוֹן.
אוֹתְךָ אֲנִי רוֹצֶה, תִּהְיִי אִשְׁתִּי,

אוֹהֵב אוֹתְךָ אוֹלֵי יוֹתֵר מִנִּשְׁתִּי..."

וְאֶסְתֵּר זֹכְרָת אֶת דְּבָרֵי מְרֻדְכֵי הַדּוּד,

אֶת עֲמָה וּמוֹלְדֻתָּהּ אָסוּר לָהּ לְגַלוֹת!

בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ מְרַדְּכֵי יוֹשֵׁב
לְאַסְתֵּר שְׁלוֹ דְּוַאֲג וְעַלֶּיהָ חוֹשֵׁב,
וּפְתָאִים יוֹם אֶחָד שׁוֹמֵעַ חֲרָשׁ
שְׂיַחָה סוּדִית בֵּין הַשׁוֹמְרִים בְּגִתָּן וְתַרְשׁ.
”אֲחַשׁוּרוֹשׁ הֵזָה - נְמַאֲס! הוּא מֶלֶךְ רַע נוֹרָא!
נְשִׂים לוֹ רַעַל בְּמַרְק וְנַפְטָר מֵהַצָּרָה!”
מְרַדְּכֵי מִיָּד מִפְּעִיל אֶת הַקְּשָׁרִים
וּמְגַלָּה לְאַסְתֵּר אֶת בְּגִידַת הַשׁוֹמְרִים,
שְׂנִיָּהֶם עַל עֵץ גְּבוּהָ מִיָּד נְתָלִים
וְדַבֵּר הַהֲצָלָה נִכְתָּב לְזַכָּרוֹן בְּסִפְרֵי הַיָּמִים.

וּבִינְתֵימָם הַמֶּלֶךְ אֶת הָמוֹן בְּחַר מִכָּל־
וְעָשָׂה אוֹתוֹ לְשֵׁר הַכִּי הַכִּי מְרוֹמָם.
וְהָמוֹן, שֶׁחָצוֹן רָשָׁע מְסֻתָּבֵב לוֹ בְּרַחוּבוֹת,
”נוֹ, מֵהָר, כָּלְכֶם אֵלַי לְהִשְׁתַּחֲוֹת!!”
כָּל־מִפְתָּח מִמֵּהָרִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת מִיָּד,
כִּי מְרַדְּכֵי הוֹלֵךְ רָגִיל, כָּאֱלוֹ אֵין אֵף
אֶחָד!
”לְהָמוֹן הַרָשָׁע לְהִשְׁתַּחֲוֹת? - זֶה מִמֶּשׁ
אֶסוּר!

כִּי לֵהי אֲשַׁתְּחֹנֶה, הֲרִי זֶה בְּרוּר”
הָמוֹן בְּסֵד הַכֹּל מִבְּסוּט, יֵשׁ כִּי אִישׁ אֶחָד
שֶׁמִּצְלִיחַ לְעֲצֹבֵן אוֹתוֹ בְּאֶפֶן מִיָּחַד.
”שִׁמְעֵתִי שְׁלֵיהוֹדִים הַחֲצוֹן שִׁיךְ
עֲכָשִׁיו אֲנִי יוֹדֵעַ וּמִמֶּשׁ מְכָרַח
אֶת כָּל הַיְהוּדִים לְחֶסֶל וּמִמֶּנּוּ לְהַפְטִיר
וְזֶה בְּשִׁבְלֵי דְחוּף בְּיוֹתֵר”.

הָמוֹן נִכְנָס לַמֶּלֶךְ מִחֵץ וּמֵהוֹדָר
”יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד מֵרְגִיזֵי, בֵּין כָּלם הוּא מִפְּזָר!
אֲנָשִׁיו כֹּה מְסִתְגָרִים, מִכָּלם כָּל כֶּךְ שׁוֹנִים!
לְחֹקֵיךָ לֹא שׁוֹמְעִים! מְרַדְּנִים וְחֹצְפָּנִים!!!
אִם רַק תִּסְכְּכִים נוֹכַח מֵהֵם לְהַפְטִיר לְעַד!”
אֲחֲשִׁי נוֹתֵן אֲשׁוּר וְגַם אֶת טִבְעֵתוֹ מִיָּד
וְהָמוֹן מִמֶּשׁ זֹרַח, עַל זֶה הוּא לֹא חָלַם,
כָּל כֶּךְ בְּקִלּוֹת יַחֲסִיל אֶת כָּלם...
וְגִזְיֹת הַמֶּלֶךְ מִתְּפַרְסְמֹת בְּכָל הַמְּדִינֹת וְהָעָרִים,
בְּאֲדָר חֲסוּל מְחֻלָּט שֶׁל כָּל הַיְהוּדִים!

מְרַדְכֵי לֹבֵשׁ שֵׁק וְזֹעֵק זְעָקָה גְדוֹלָה וּמְרָה
וְהִיהוּדִים מִתְפַּלְלִים וּבֹכִים לֵה' שְׂיִבְטֵל הַגְּזֵרָה.
מְרַדְכֵי בְדַחֲיפּוֹת מְבָרֵק מִשָּׁגֵר
לְאַסְתֵּר שְׂבָאֲרָמוֹן עֶבְרָה לְהַתְּגוֹרֵר,
”אֵת חֵיבַת לַעֲזֹר לְהַצִּיל אֶת עַמֶּךָ,
שֶׁלֹּא תַחֲשָׁבִי שֶׁתִּצְיָלִי רַק אֶת עַצְמְךָ!”
וְאַסְתֵּר מִחֲזִירָה תִּשׁוּבָה דְּחֹיפָה לְמְרַדְכֵי,
”אֲסֹף אֶת כָּל הִיהוּדִים, הַתְּפַלְלוּ וְצוּמוּ עִלַּי,
כִּי לָבוֹא לְמַלְכְּךָ בְּלִי הַזְּמָנָה - זֶה מִפְּחִיד נֹרָא,
הַלּוֹאִי וְאַצְלִיחַ לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה...”

אֶסְתֵּר לּוֹבֶשֶׁת אֶת שְׂמֹלֶתָהּ

הַמִּפְאָרֶת,

לְמֶלֶךְ נְגֻשֶׁת, רוֹעֶדֶת וְחִינּוֹרֶת,

וְהוּא מִבֵּיט אֵלֶיהָ, נִשְׁאַה חוֹ בְּעֵינָיו

בְּחִינּוֹךְ מְגִישׁ לָהּ אֶת שְׂרָבִיט הַזֶּה־ב.

”מָה רְצוֹנְךָ, יַפְתִּי, עַד חֲצִי הַמַּלְכוּת

לְךָ אֶתְנוּ!”

”רְצִיתִי לְהִזְמִינְךָ לַמְּשֻׁתָּה שְׁלִי, וְאֶת

הַמֶּן גַּם כֵּן..”

וְהַמֶּן - מְזֶמֶן, זוֹרֵחַ מְשֻׁמָּחָה,

”אֶסְתֵּר רוֹצָה אוֹתִי?! - אֵיזוֹ

הַצִּלָּחָה!!!”

וּבַמְּשֻׁתָּה זוֹלָלִים כָּל טוֹב מְעַדְנֵי שׁוֹשׁוֹן,

וְאֶסְתֵּר אוֹמְרֶת לְמֶלֶךְ וּלְהַמֶּן

”גַּם מָחָר אֲנִי עוֹשֶׂה מְסֻבַּת מְעַדְנֵים

וְרַק שְׁנֵיכֶם שׁוֹב אֵלַי מְזֻמָּנִים!”

הַמֶּן מֵרַב שְׂמֻחָה מִמֶּשׁ לֹא יוֹדֵעַ

מָה לַעֲשׂוֹת - הוּא תַכְּף מְשֻׁתָּע!

אֶת הַמְּשֻׁתָּה עוֹזֵב שְׂמִיחַ אֵךְ מָה

קוֹרָה אֵז -

אֶת מְרֻדְכֵי רוֹאָה מוֹלוֹ עוֹמֵד וְלֹא זָז!!!

לְמִשְׁפַּחְתּוֹ הוּא מְגִיעַ רוֹתַח עַד מְאֹד
"בְּסֵךְ הַכֹּל אָנִי מְלִיִּין, יֵשׁ לִי עֵשֶׂר וְכָבוֹד,
מִכָּל הַשָּׂרִים אֶסְתֵּר דְּוִקָא אוֹתִי
מִזְמִינָה לְמִסְבּוֹת בְּאַפֵּן פְּרָטִי,
אַבֵּל הִיְהוּדוֹן הֵהוּא, מְרַדְּכִי הֶחֱצוּף הַגָּדוֹל
נִמְאַס לִי מִמֶּנּוּ! הוּא הוֹרֵס אֶת הַכֹּל!!!"
וְאַז הֶחֱלֵט בְּיַחַד עִם זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְאוֹהֲבָיו,
יַעֲשׂוּ עֵץ עֵנָק - אֶת מְרַדְּכִי הִיְהוּדִי יִתְּלוּ עָלָיו!.

לִיָּלָה, חֲשֹׁךְ, הַמֶּלֶךְ עַל מִטָּתוֹ נָח
וְלַמְּרוֹת שָׁיֵשׁ לוֹ מִזְרוֹן עֲמִינַח,

הוּא מְתַגְלָגֵל מִצַּד לְצַד, לָמָּה? - הוּא לֹא
יֹדֵעַ,

מֵרֵב עֲצָבִים הוּא עוֹד מְעֵט מִשְׁתַּגֵּעַ.

"תְּבִיאוּ עֵתוֹן אוֹ אֵיזָה סֵפֶר, דְּחוּף

עֲכָשָׁיו!"

אֶת סֵפֶר הַזְּכוּרוֹנוֹת הֵבִיאוּ וְקִרְאוּ בּוֹ

לְפָנָיו,

וְאִזְ הִגִּיעוּ לְדָף שָׁבוּ נִכְתָּב-

עַל מְרֻדְכִי שֶׁהֲצִיל אֶת הַמֶּלֶךְ מִשׁוּמְרִיו,

"תִּגִּידוּ, כָּבֵר שְׁלָמוֹ לוֹ?" - הַמֶּלֶךְ שׁוֹאֵל

בְּקוֹל רָם,

"נִרְאָה שְׁלֵא, אֵין קְבָלָה" - עוֹנִים לוֹ אֶז
כָּלִם.

וּפְתָאִים מִן הַחֲלוֹן קוֹלוֹת רַחֲשׁ חֲשׂוּדִים,

"תְּבַדְּקוּ מִי שֵׁם מֵהָר, אוֹלֵי זֶה

שׁוּדָדִים?"

וּבַחֲצֵר הָמוֹן, עֵץ מִכִּין לְמְרֻדְכִי,

"קִרְאוּ לוֹ שְׁיָבוֹא מִיָּד, שְׁיִכְנֶס אֵלַי!"

הָמוֹן נִכְנָס מִצְדֵי, "כֵּן, מִלְכִי הַנִּכְבָּד,

מָה רְצוֹנְךָ הַיּוֹם וְאֶעֱשֶׂה מִיָּד?"

"יֵשׁ לִי שְׂאֵלָה, מָה לְדַעְתְּךָ כְּדֹאֵי לַעֲשׂוֹת

לְאִישׁ שֶׁהַמֶּלֶךְ רוֹצֵה לְצַ'פֵּר מְאֹד?"

”למי רוצה המלך לעשות כבוד?
בטח לי, זה ברור”, לעצמו לוחש בסוד.
”כן, נראה לי שפדאי בגדי מלכות לו
להלביש
על סוס להובילו ולהכריז - ככה יעשה
לאיש!”
”אהה, מענין, רעיון מקורי ביותר,
עשה כן למרדכי היהודי, אבל עכשיו
ומהר!”
המן כמעט ומתעלף - עושה כן למרדכי,
לביתו חוזר בדיכוי, ”מה קרה לי??
אללי..

איזו מפלת! קטסטרופה!” מספר
לידידיו,
ויאמרו לו אז אשתו וכל חכמיו,
”אם יהודי הוא מרדכי - אז אתה מחסל,
מי שמתחיל עם יהודים אין לו צ'אנס
בכלל...”
המן המדכא אמלל ביותר
אך פתאם נזכר הוא במשתה אסתר,
”אז לפחות אכל, את זה אני מכרח”

לְמִשְׁתָּה אֶסְתֵּר מְגִיעַ עָצוּב וּמְצַבְרָח.

וְאִז כְּשִׁשְׁנֵיהֶם בַּחֲגִיגָה יַחְדָּיו

שׂוֹאֵל הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר - "אֲמָרִי נָא לִי

עֲכָשָׁיו,

מָה רְצִית מִזְמַן לְבַקֵּשׁ אוֹתִי,

בְּשִׁבִילְךָ אֶתֵּן עַד חֲצִי מַלְכוּתִי!"

"כֵּן, הַמֶּלֶךְ, הִיא עוֹנָה בְּקוֹל שְׁבוּר נוֹרָא,

עוֹד מְעֵט יִקְרָה אָסוֹן אִיוֹם, מִמֶּשׁ צָרָה!

עָלִי וְעַל עַמִּי גְזִיכָה שֶׁל הַשְּׂמֵדָה

וְאֲנִי מִרְגִּישָׁה כָּל כֶּךָ אֲבוֹדָה!"

"הוּ לֹא, אֶסְתֵּר שְׁלִי, זֶה פְּשׁוּט לֹא

יִתְכּוֹ,

מִי זֶהוּ הָאֲכָזֵר, הַרְשָׁע הַמִּתְכַּנֵּן?!"

"זֶה הוּא!" אֶסְתֵּר אוֹמֶרֶת מְצַבִּיעָה הִיא

עַל הָמוֹן,

וְהוּא נִרְעַד כָּלוּ, הוֹפֵךְ מִמֶּשׁ לָבוֹן,

הַמֶּלֶךְ אִז מַחְלִיט - יֵשׁ רַק פְּתֵרוֹן אֶחָד,

נִתְּלָה אוֹתוֹ עַל עֵץ, מִמֶּנּוּ נִפְטָר לְעַד!

אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ מְגַלָּה עַל מְרֻדְכֵי הַדּוֹד

הַיִּקָּר וְהָאָהוּב לָהּ מְאֹד מְאֹד,

הַמֶּלֶךְ אִז נוֹתֵן לוֹ אֶת טַבַּעְתּוֹ

וְאֶסְתֵּר מְבַקֶּשֶׁת אֶת הוֹד מַלְכוּתוֹ,

"אֲנִי מַלְכֵי הָרֶם, אֶת הַגְּזִיכָה בְּטִל

וְתֵן לָנוּ רְשׁוֹת אֶת אוֹיְבֵינוּ לְחֹסֵל!"

וְנִהְפּוּכוּ - מָה קָרָה ? מִמָּשׁ לֹא יֵאֱמָן
נִהְפְּכָה וְהִתְבַּטְּלָה לָּהּ גְּזִירַת הַמֶּן,
וּבְכָל מְקוֹם אֵלָיו מִגִּיעַ נִס הַהֲצֵלָה
לְיִהוּדִים הִיָּתְהָ אֹרְחָה, שְׂמִיחָה וְצַהֲלָה
הִיָּהוּדִים אֶת הָאוֹיְבִים בְּיַד רָמָה נִצְחוּ,
וּלְהוֹדוֹת לְאַלְקִים הֵם לֹא שָׁכְחוּ,
וּכְמוֹ בְּכָל הָאֲגָדוֹת אֲבָל כָּאֵן בְּאַמֶּת,

הַטּוֹבִים נִצְלוּ וְהִרְשַׁע אֲזַ מִת,
מֵאֲזַ בְּכָל שָׁנָה פּוֹרִים חוֹזְרִים וְשָׁב,
הִנֵּה אֵלֵינוּ כָּאֵן הִגִּיעַ הוּא עֲכָשָׁיו.
מְשֻׁלּוּחֵי מְנוֹת וּמִתְנֹת לְאֲבִיוֹנִים
מִגְּלָה נִקְרָא וְנִרְשָׁרֵשׁ רַעֲשָׁנִים
”פּוֹרִים שְׂמִיחַ לְכֻלְכֶם, מִהַמְּגִלָּה יִצְאֵנוּ,
רַב תּוֹדוֹת לְכֶם שֶׁהִיָּתְהָ כָּאֵן אֲתָנוּ!”

